

MINNEBOK

DE NORSKE FN-STYRKENE I SØR-LIBANON
KONTINGENT XXVII, JUNI-NOVEMBER 1991

Hei, hei Magnus.

Takk for seks søvelige mnd'er. Det var
"utrolig" hyggelig å dele rom med deg?

Så da får du ha god tur hjem til
hjem på 17 år og kollekium.

Ta det pent, og ta vare på din maskuline
KROPP.

Hilse Stein Aakerøien

Heisan endelig på tur hjem til det kalde
høye nord. Snakkes hvis du er i Bodø
en gang eller jeg er i Narvik
Ring for faren hvis du er i Bodø så tar
vi en "bush"fest tlf 081 26974

Hilsen sjef 9 timer

Med ditt lille vognførersvin!

Sender en liten hilsen fra din bakkamerat gjennom
6 måneder. Ønsker deg lykke til videre.

Håper du sender meg en tanke til meg i vinter når
det regner som verst her nå.

GOD JUL og GOD NYTÅR Gi Guss!!

Hilsen Thomas Arsgaard VF XXVII - XXVIII

PS. Ring meg hvis du er i OSLO TLF 02-809919

Heisann!

ditte og odlig er han, men kommer han
bak et røtt slijer det ting som merkes!! Takk
for denne kontingenten. Hyggelig å hilsa på
Mels boppers beste sjåfto!

Hilsen Peder Clausen NLF II

XXIV - XXVII

En liten hilsen fra en gammel-jalla til Magnus - Sissens store sønn.
Ikke drukk med mate i sola DREKKA!

Hilsen Rønning

Hallo Magnus!

Så var det endelig din tur å reise hjem til Norge. Det er vel noe du har ventet på lenge. Det går nok enna seks måneder før jeg kommer samme vei. Du får sende oss en tanke når du er hjemme i Norge og vi slitter med regn og kulde. Det er en stor jobb å få skrive i UNIFIL's beste (sjøfor) Lykke til hjemreise i Norge.

Vagnfører

Skulle du rote deg opp til Finnmark så ring. Mange hilsen Torger Olsen

Hei på deg!

Fra da skal vi endelig hjem etter 1 år her nede i "jalla-land" (Sivilland). Dette har vært et fint år her nede med mye gøy, og ikke minst morsomt kjøring. Du får ha lykke til videre i livet. Sku på og gi guss

Hilsen
Ragnvald Hansen
1906 & 1971

Hei, Magnūs!

Jeg vil få takke for et fint halv-år sammen her i Libanon og ønsker deg lykke til videre.

Bengt Heegård

Hei lille venner

Da da er eit år samarbeid over, det har no egentli gått
fort. Sjålv om det har vore tunge dagar og, men vi har
hatt nyeje moro. Vil vel huske deg som MEK 12 næste
V/E. Du får ha lykke til når du kommer hjem, er det
nøe du lurer på, så bare ring 07159137
XXVI / XXVII Andreas Kibati

Halla, Tjotrikke!

Takk for et meget bra år sammen med
deg. Du har vist en hel mek. for hvordan
det skal kjøres vagues i alle størrelser.

Hadde alle hatt samme stålkontrollen som
deg igjennom eper og lignende, ja da hadde
det vel ikke vært noe problem. Men du
får vel la noe av kjøringen bli igjen her
vede i Sallah land, slik at du ikke ødelegger
alle bilene der hjemme hos du bos!!

Lykke til videre, vi sees kanskje en gang?

Hilsen Kenneth Jensen x 5-414

Til Magnus!

Go ettermiddag! Endelig er denne fordom... kontigenten over. Apekatter
og hyener, for en tropp. Tross alt, så har det vært en megabra
kontigent og du har vært en meget god sjöfor. Lykke til videre
Goel jul og godt nyttår. Lotten min hjemme kaller, så, soo long!

Hilsen Bjørn Nyland 5-2 Donkey
Lt/NK

Hei magnus. Takke for fint samarbeid i kont.
XXVI-XXVII. Ta vare på deg selv når du kommer
hjem. ~~Alt~~ ~~Drick~~ med måte. Vi ses O. Hagen XXVI-XXVII

Hei Magnus

Som kroppens mest
erfarne SISU VF
vil vi merke at du
reiser. Jeg håper de
nye vil bli halvparten
sø bra. Takke for ni
og lykke til videre

Skonnelde

5-1

Yes da er tida
kommet for å pakke
lekene å dra
hjem etter et
år i Yalla land
Takke for sam-
arbeidet og "kos
da i Norge"

Hilsen Stein Aune

07-981718 / 085-954182

MINNEBOK

FOR

DE NORSKE FN-STYRKENE

I SØR-LIBANON

KONTINGENT XXVII
MAI- NOVEMBER 1991

Endelig er den her; slutten av kontingenten. Med slutten av en kontingent kommer det også ut en minnebok slik seg hør og bør. De av dere som har bladd gjennom tidligere minnebøker, vil fort se at boka fra kontingent XXVII er anneledes. Store fargebilder, mindre tekst og en "fancy" layout. Personlig mener jeg at det er slik en minnebok skal se ut. Dersom noen av dere er uenig, så er det svært lite dere kan gjøre annet enn å søke rekap og håpe på at den nye PIO'en lager boka akkurat slik dere vil ha den.

Med hilsen

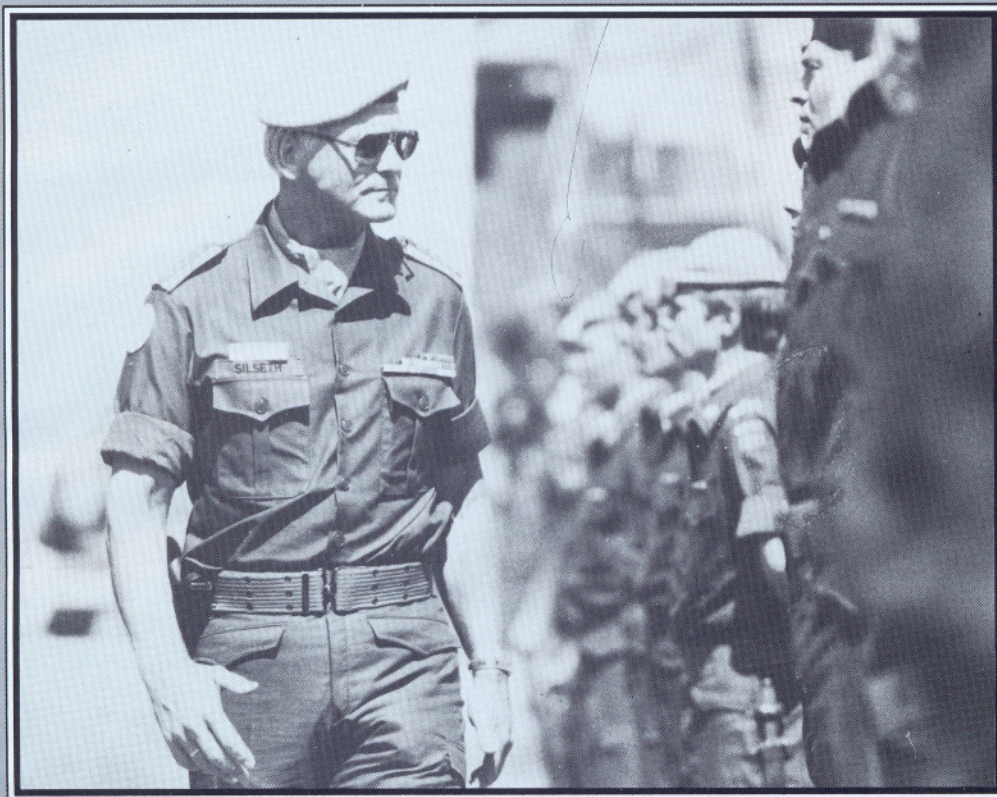
Løytnant Refsdal, Pål
PIO kontingent XXVII

PS: Takk for kontingenten og lykke til!

INNEHOLDFORTEGNELSE MINNEBOK KONTINGENT XXVII

Forord PIO.....	side. 2.
Kontingentsjefens hilsen.....	side. 5.
NORBATT	side 7
NORBATT Area of Deployment.....	side. 8
Chebaa by night.....	side. 10
Bataljonsjefens hilsen.....	side. 12
Enklaveposisjonene.....	side. 13
Norbatt viser flagg i Litani.....	side. 14
Saniteten, mer enn infusjons kurs og hvite tresko....	side. 16
Check Point.....	side. 18
Lokalbefolkningen.....	side. 20
Eksamen i Saqi.....	side. 21
Det skjer alltid noe i Chebaa.....	side. 22
Han vil jo berre leika.....	side. 24
Ambush.....	side. 26
En sambandstropp i utvikling.....	side. 28
Ingen fiender, kun parter som skyter på oss.....	side. 30
X-ray patrulje på 4-14 platået.....	side. 32
Blandt sjåførere og mekanikere i tren.....	side. 34
Tailing!.....	side. 36
Observasjons Post.....	side. 37
Endelig Falkehøyden.....	side. 38
På kaffepat med volvo.....	side. 40
Mek-troppen, sanitetens beste kunde.....	side. 42
PI-troppen.....	side. 44
Mistenkelige objekter og roadsides.....	side. 46
Bare et foto!.....	side. 47
NORMAINTCOY	side. 49
Kompanisjefens hilsen.....	side. 50
Stabstroppen.....	side. 51
Hos "sykkel" og "slegge".....	side. 52
På lageret i NMC.....	side. 54
Spess-UNIFILs el-verk.....	side. 56
Blandt moduler og edderkopper hos Samband.....	side. 58
Bergning.....	side. 59.
FORCE MOBILE RESERVE	side 61
IAO med Norplatoon.....	side. 62
Internasjonalt miljø.....	side. 64
MP COY	side 65
MP COY; hønemor i Tel Aviv.....	side. 66
På historisk grunn.....	side. 68
UNIFIL Area of Operation.....	side. 70
Medaljen.....	side. 72
Beirut.....	side. 73
Religiøse forhold i området.....	side. 74
Norsk poesi i Sør-Libanon.....	side. 76
UNIFIL rap.....	side. 77.
Sitrap fra 4-3.....	side. 77
Til FN-soldatens pårørende.....	side. 78
Radio NORBATT.....	side. 79
Navnlister, kontingent XXVII.....	side. 80

TAKK FOR INNSATSEN KONTINGENT XXVII

Det var med stor glede at jeg ønsket alle i kontingent XXVII hjertelig velkommen til Libanon, og det er med stolthet jeg ser tilbake på denne kontingentens innsats for fred i Libanon.

I UNIFIL er alle oppgavene like viktige, det være seg om oppgaven er å utøve UNIFILs mandat i det spesielle og krevende området som NORBATTAD representerer, holde UNIFILs materiell til enhver tid operativt gjennom innsats i NMC, bidra til å opprettholde den operative fleksibilitet Force Commander både trenger og ønsker å opprettholde ved deltagelse i NORPL/FMR eller dere utøver én av de mange viktige funksjonene i MP-COY og UNIFIL HQ.

Lange og slitsomme dager er lagt bak dere, og mange sitter tilbake med en livserfaring verdt å ta med- både på godt og ondt. Opplevelsene har vært mange, og tilbake sitter kunnskaper om et vakkert land plaget av indre stridigheter og behersket av fremmede hærer.

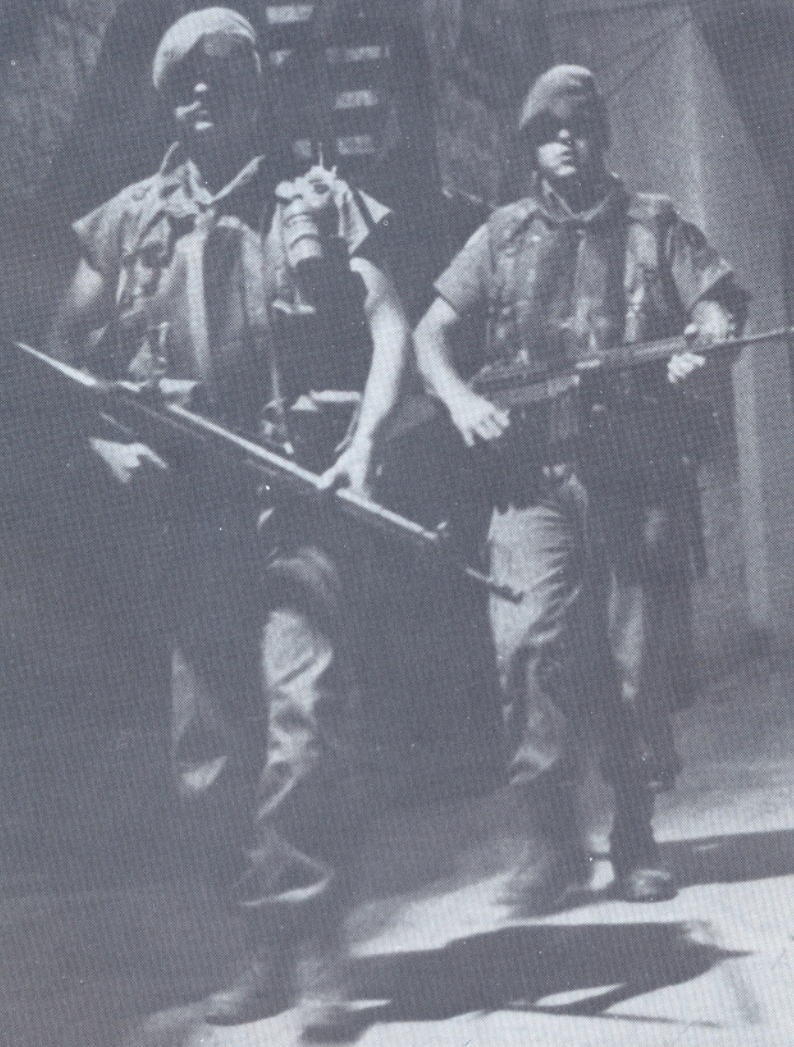
Jeg vil spesielt uttrykke et sterkt ønske for dere som reiser hjem til en tilværelse uten arbeid: Jeg håper Norge finner en plass hvor dere kan få vist deres dyktighet og innsats i samme grad som dere har vist i tjeneste for fred i Libanon.

Til slutt vil jeg be dere alle ta godt vare på de venner og kontakter dere har fått såvel blandt våre egne som lokalbefolkningen og andre kontingenter. Dere har nå sett hvor viktig samhold og kameratskap er for å løse vanskelige oppgaver og oppnå varig fred i Libanon.

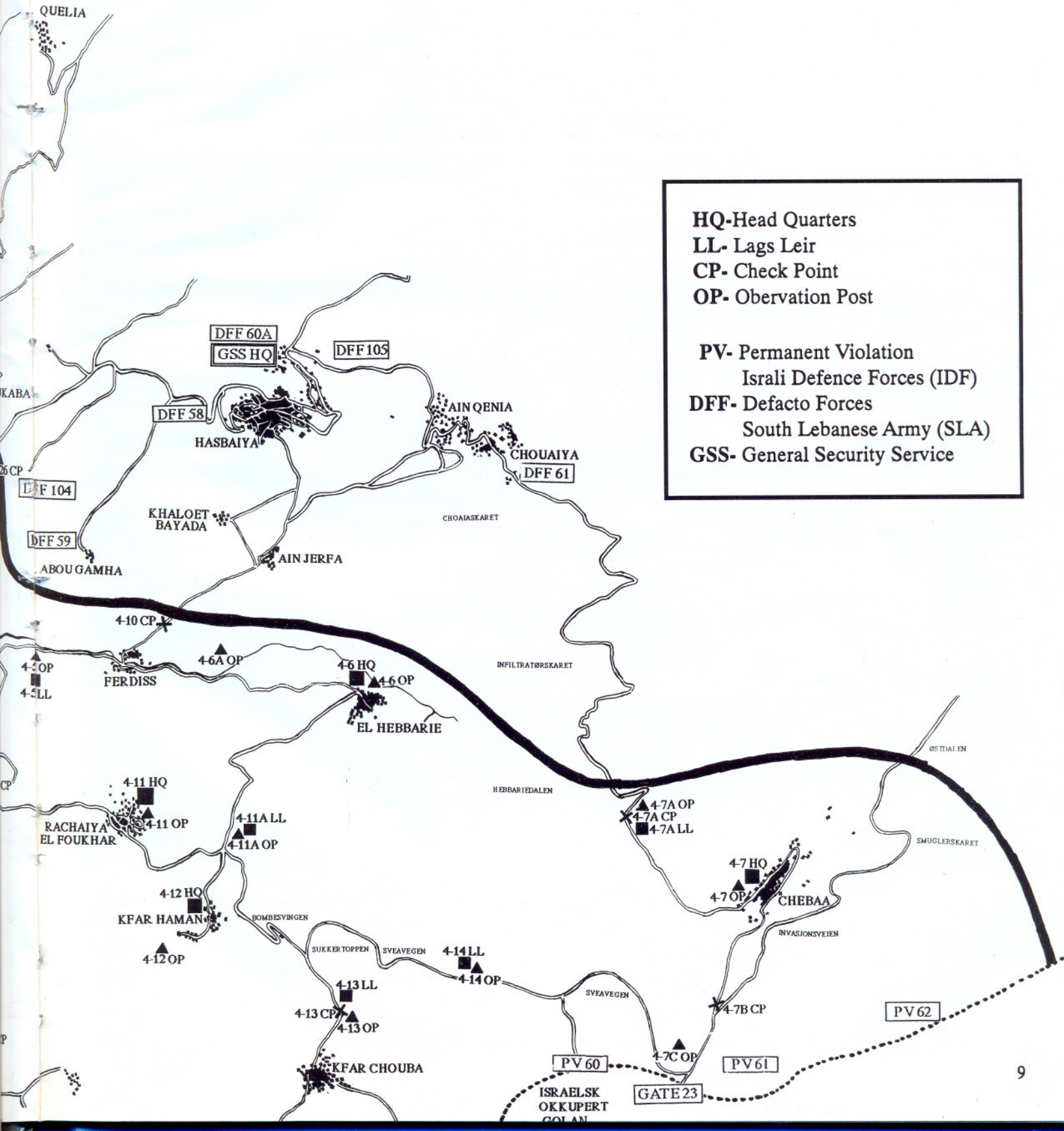
En ærbødig takk til dere alle

Ole J. Silseth
Oberst I
Kontingentsjef

NORBATT

DEPLOYMENT

HQ-Head Quarters
LL- Lags Leir
CP- Check Point
OP- Obervation Post

PV- Permanent Violation
 Israli Defence Forces (IDF)

DDF- Defacto Forces
 South Lebanese Army (SLA)

GSS- General Security Service

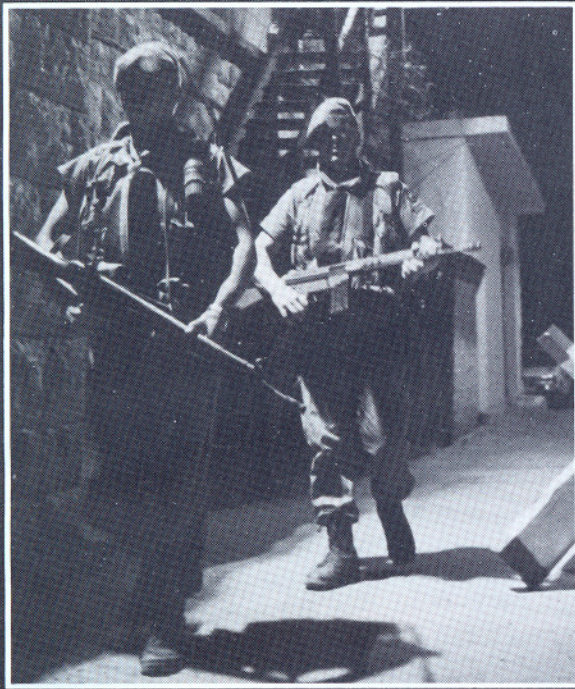
CHEBAA BY NIGHT

Om Chebaa er en interessant by om dagen, så er den desto mer interessant om natten. Ihvertfall hvis du er én av geværsoldatene i *Chebaa-group*.

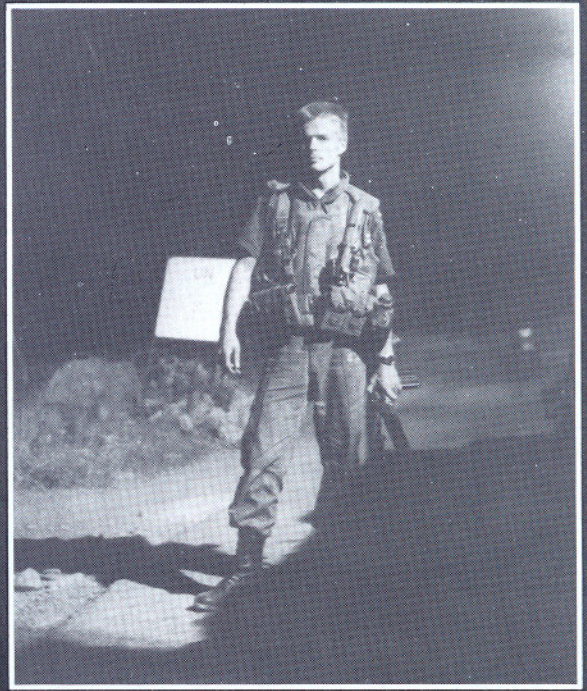
Som vanlig er sofaen på terrassen full av soldater med en sigarett eller kaffekopp i hånden. De prater, kikker på jentene nede i gata eller bare ser tenkende utover landskapet som blir stadig mørkere. Et blikk på vaktspillet: "busk idag igjen!". Klokken åtte skal busken ut. 2-2, løytnant Dahle leser fra en rapport som sier at det muligens er *Hizballah* i området. "...forsøk på pågrepelse vil medføre ildstrid", sier han med et alvorlig uttrykk i ansiktet. På vei ut til ambush-punktet begynner PV 61 å lyse opp området med sine lyskastere. Klokken ni forsvinner strømmen i Chebaa, og to timer senere drar bypatruljen ut. De to

soldatene går ned til Casino Bridge før de snur og følger noen trange smug tilbake. Alt er stille og fredelig. Stille og fredelig er det også ved 4-7B CP hvor mang en NOR-BATT-soldat har spurt seg selv om meningen med livet etter..... timer med CP-vakt under stjernehimlen. Etter seks timer returnerer busk-patruljen. Gjennom nattkikkerten oppdager speideren noe; en flokk villsvin! Bedre å møte disse enn Hizballah, men ikke så veldig mye bedre. Patruljen tar en stor omvei rundt flokken. Chebaa ops/sentralbord er ikke av de mest hektiske på denne tiden av døgnet. Halveis gjennom et gammelt *Vimenn* går ops-vakta ut og skruer

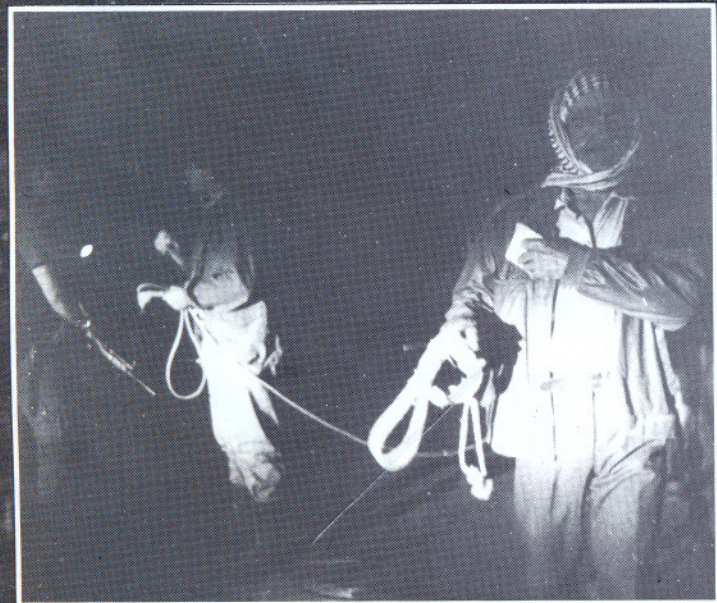
på lyskasteren. Nede på kirkegården er de tre soldatene allerede på plass når den første smugleren kommer inn i lyskjeglen med sine fullastede donkeys. Last: sigaretter og sammenbuntet armeringstål som han skal bytte med sine syriske kolleger - mot penger og diesel. Klokken halv fire er smuget ved kirkegården full av donkeys og smuglere. Soldatene sjekker *taskara* og slipper dem gjennom. Sjøføren får seg en time søvn på sofaen før han må opp igjen. Veiklareringen går som vanlig ut når det begynner å bli lyst. God morgen Chebaa, på tide å gå og legge seg!

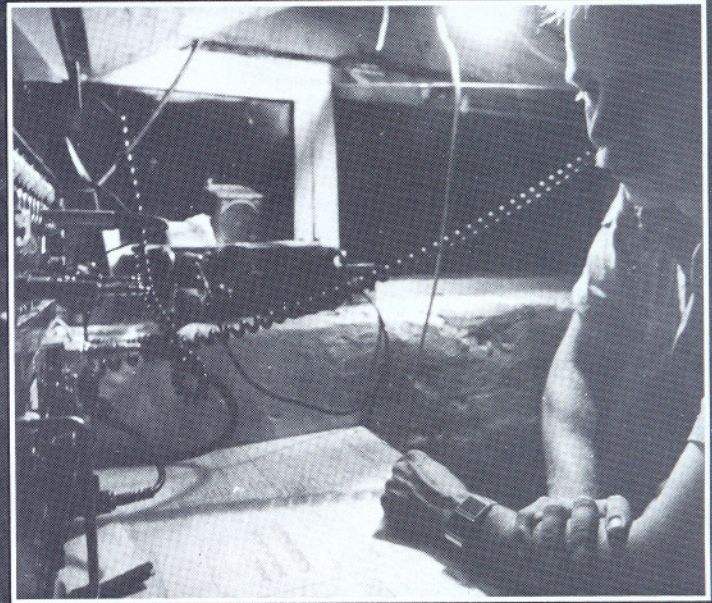
Nattpatruljen går út for å kontrollere at "night restriction" overholdes. Her ved Chebaa HQ.

Lange timer på 4-7 B CP

Kontroll av smuglere ved kirkegården

På vakt i Chebaa ops/ sentrallbord

Minneord til kontingent XXVII

Jeg vil gjerne benytte anledningen til å skrive noen minneord til soldater og befal i NORBATTXXVII nå når dere reiser hjem. Først og fremst vil jeg at dere skal vite at dere har gjort en god jobb. Dere har ikke bare opprettholdt Status Quo, men videre-utviklet den positive trenden vi arvet av NORBATT XXVI. Dere klarte å holde uønskede elementer borte fra vårt område i den grad det var mulig. Dere fullførte byggingen av og flyttingen til Falkehøyden. Dere har videreutviklet både patruljeprogram og CP-prosedyrer slik at vi idag står bedre rustet til å løse vårt oppdrag enn da vi kom. Dere kan nå reise hjem med god samvittighet og vite at dere har gjort deres beste. Noe mer kan ingen forlange.

Jeg vil også kort summere opp perioden slik den har sett ut fra mitt ståsted. Like etter kontingentskiftet hadde vi endel utfordringer. Vi hadde flere farlige "clasher" med GSS som vi berget oss ut av ved kald og rolig opptreden. På den andre siden gjorde vi også jobben vår når det gjaldt "Armed Elements" fra nord. De ble flere ganger stoppet og tilbakevist. Etter den innledende perioden hadde vi det veldig stille i vårt område. Stillheten ble bare brutt av sporadisk bråk, enten i Chebaa, Blatt eller Rachaiya. Et par håndgranater ble kastet, uten de alvorlige følger. Denne rolige tendensen har holdt ut kontingenten, og det skyldes nok vår konstante årvåkenhet, harde jobbing og nøytrale holdning til partene.

Dere reiser nå hjem med mange erfaringer rikere. Dere har utført ansvarsfulle oppgaver og møtt mange gode venner. For noen av dere kan overgangen til det sivile liv fortone seg vanskelig. Jeg tenker spesielt på dere som reiser hjem til arbeidsledighet. Mitt råd er; oppsøk arbeidet der det finnes. Ikke vær redd for å søke nye utfordringer på nye steder. Dere har jo alle vist i denne kontingenten at dere kan og har vilje.

Takk for innsatsen og lykke til.

Oberst G H Jensen

ENKLAVEPOSISJONENE

ICA, sikkerhetssonen, enklaven,...kjært barn har mange navn. Midt i dette "kjære barnet" har NORBATT to posisjoner med tre soldater hver: 4-15 og 4-18.

Vi nordmenn liker å skryte av at det kun er Sigurd Jorsalfår og IDF som noensinne har inntatt Chateau de Beaufort. Men der IDF nå har en posisjon ved festningen, får nordmennene nøye seg med 4-18 posisjon i bunnen av dalen. Utsikten er derimot bedre fra 4-15 hvor soldatene kan se både Metulla og den libanesiske byen Kfar Kila. Barna i Kfar Kila lever med det evige håpet om at en FN-soldat en vakker dag skal kaste ut sin klokke idet han kjører forbi. I mangel på klokker kaster barna gjerne selv ting på soldatene: som oftest blomster, men enkelte ganger også stein.

Soldatene er stasjonert i enklaveposisjonene for to uker av gangen. Tjenesten er kanskje ikke av den mest spennende: telling av biler, eller "observe and report" som det heter i UNIFIL. Ikke av den mest spennende forresten: da DFF skjøt *firing close* mot 4-18 tok vegetasjonen rundt utedoen fyr. Soldatene måtte ut å slukke brannen før den hadde gått opp i flammer. Samme kveld sendte 4-15 en musikk-hilsen til 4-18 over Radio NORBATT: *Talking Heads* med "burning down the house".

4-15 OP
COYA
CIVILIANS NO ENTRANCE
ممنوع دخول المدنيين

På plass 1 OP 4-15

Forbudt område; den israelske grensen.

NORBATT VISER FLAGG I

Foruten å være UNIFILs grense mot nord er også Litani-dalen en yndet infiltrasjonsrute for Armed Elements på vei mot sør. Med begrensede ressurser forsøker NORBATT å markere kontroll over dalen hvor to unggutter brutalt ble myrdet i sommer.

10-mannspatroljen starter nedstigningen gjennom steinrøysa ved første antydning til soloppgang. Ned hit hadde også de druser-guttene gått for å fiske. De hadde støtt på "noen" og blitt slept til et punkt femten kilometer lengre nord. Her hadde kidnapperne skutt guttene og skåret opp likene.

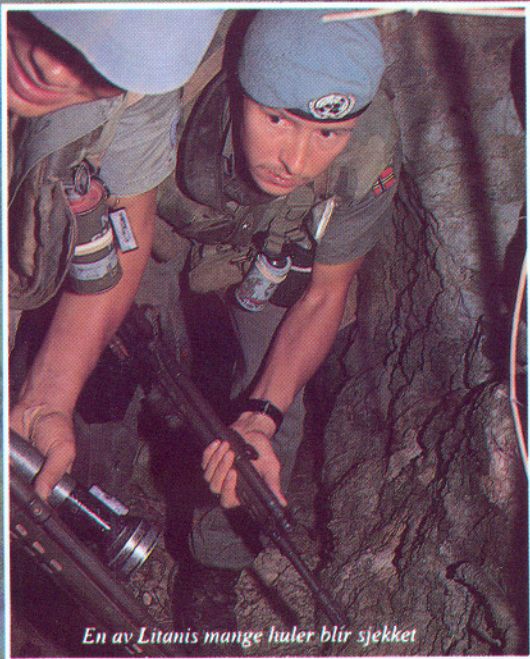
Vel nede går hundefører og patruljefører frem til det bunkerslignende ambush-punktet. Alt OK. Patruljen fortsetter videre sør-over langs elven. Med jevne mellomrom stanses hunden for å stå på lyttepost samtidig som hundeføreren sjekker marken for fotspor. Han finner kun villsvinspor - i massevis. Noen huler sjekkes grundig. I den siste ble det under søksoperasjonen etter druser-guttene funnet matvarer. I Litani-dalen er det nok av steder å gjemme seg - for de som skulle ha interesse av det. Etter å ha krysset elven på tilbaketuren er det pause og tid for å skifte sokker. To soldater risser navnene sine inn i det gamle treet ved rasteplassen. Andre fornyer seg av pannekakene som patruljeføreren har

tatt med. Schæferen Nico rapper en vannflaske som han river i småbiter. "Litani surf-club har enkle regler" forklarer fenrik Nilsen "En gang nede på patrulje, så kan du bli medlem".

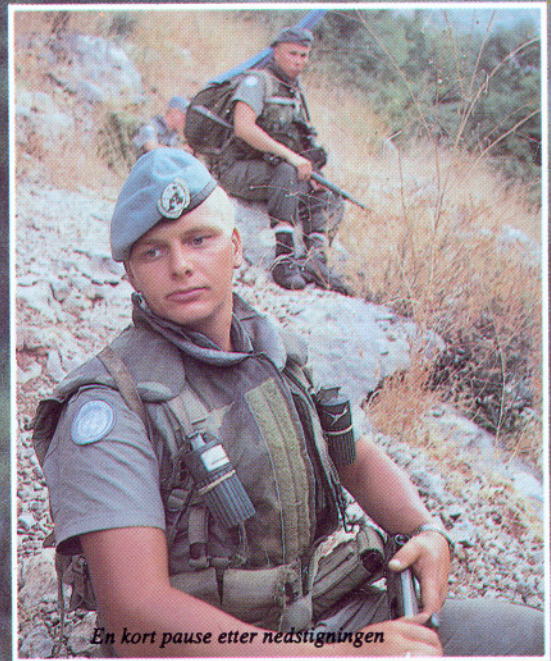
Patruljemannskapene er hentet inn fra hele KpA, så for de fleste er nettopp dette første gang på *Alfa 2 Lima*, som patruljen heter. Det de sannsynligvis husker best fra patruljen er den tunge oppstigningen gjennom steinrøysa. En veteran fra Blat forteller skrekkhistorier om den gang det var bærebaring opp dalsiden. Selv uten bære er det tungt nok å slite seg opp de siste metrene til flatlandet. Det er bare å konstantere at det beste med Litani-patruljen er å være ferdig med den.

LITANI

En av Litani's mange huler blir sjekket

En kort pause etter nedstigningen

-Gi én dollar!

Dette var oppfordringen de to soldatene fra Blat-troppen, Magne Størseth og Per Willy Bårdsen gikk ut med til sine medsoldater etter at det ble kjent at de to druser-guttene var blitt funnet myrdet. NORBATT fulgte oppfordringen og et par uker senere kunne Størseth og Bårdsen overlevere 650 dollar til den tragedie-rammede familien.

De to druser-guttene som "forsvant" i Litani

SANITETEN, MER ENN INFU KURS OG HVITE TRESKO

Du har vært i Libanon i én uke og må absolutt snakke med en lege. Ute i sofaen sitter noen sanitetsfolk med hvite tresko og leser ukeblader. Sykevokteren tar deg med inn. "Ja?", sier legen med et alvorlig uttrykk i ansiktet. "Jeg må visst ha spist noe, for jeg har fått *lokal-mage*"

Tyve minutter senere befinner du deg i én av sykestuas senger med dagens middag; en liter infusjonsvæske som dråpe for dråpe går inn i blodet. Du er i ferd med å oppdage hvorfor Gud skapte helsepersonellet, for bare to dager senere er du kvitt "lokal-magen".

Hva mer er så saniteten? Først og fremst

Alfa-teamet som straks rykker ut ved medevac. En soldat blir brannskadet under en øvelse i 4-3 HQ og Alfa-teamet er på plass etter mindre enn ti minutter. Kom ikke og tro at medevac kun gjelder NOR-BATT-personell; da IDF skjøt istykker to eldre drusere i bombesvingen, var Alfa-teamet på plass og reddet livet på han ene

som fortsatt kunne reddes.

Hygiene-teamets kontroll av vann, mat og kjøkken har sannsynligvis forhindret at du fikk "lokalmage" mer enn én gang. En død donkey får ikke ligge mange dagene før et par san-soldater dukker opp med diesel og bildekk. Den beste attesten veterinæren kan få, er den gamle mannen som oppsøker

Fra gass-ulykken i Chebaa

Tannlegen Ludeman reparerer tenner

USJON S-

legen i Saqi. Han føler seg dårlig og ønsker "samme behandling som hunden hans hadde fått".

Tirsdag og onsdag hver andre uke er det fullt av folk i det gamle kontorbygget i Chebaa. De står og venter i timesvis for å komme til NORBATT's lege og tannlege med sine plager. "Noe hypokonderi", forteller legen, "men også mange alvorlige plager". Tannlegen Ludeman må ofte nøye seg med å trekke ut svarte stumper. "En gang hadde foreldrene smørt inn stumpene med honning, -for å lindre smertene!" Etter mye frem og tilbake har han endelig fått gjennomslag for sine planer om et større tannhelseprosjekt i området. I samarbeide med libanesiske myndigheter vil prosjektet med forebyggende tannpleie som forhåpentligvis gi kommende tannleger i NORBATT mindre stumper å trekke. Klokken er ett om natten. Chebaa sover. En kraftig detonasjon ljomer gjennom Chebaa-dalen. Nedslag? I eller utenfor byen? Svaret kommer i form av fem brannskadde mennesker og ørten "pårørende" som minutter senere velter inn i HQ. Flaks! flaks at saniteten var i byen, ellers så hadde san korporal i Chebaa virkelig fått prøvd seg. Det får forresten sanitetsfolket uansett. Oppgaver de ikke har lov til å utføre i Norge, er de rett og slett nødt til å gjøre her. Tro det eller ei forresten: Saniteten vant NORBATT-mesterskap i fotball!

Hygiene-teamet brenner et donkey-kadaver

CHECK POINT

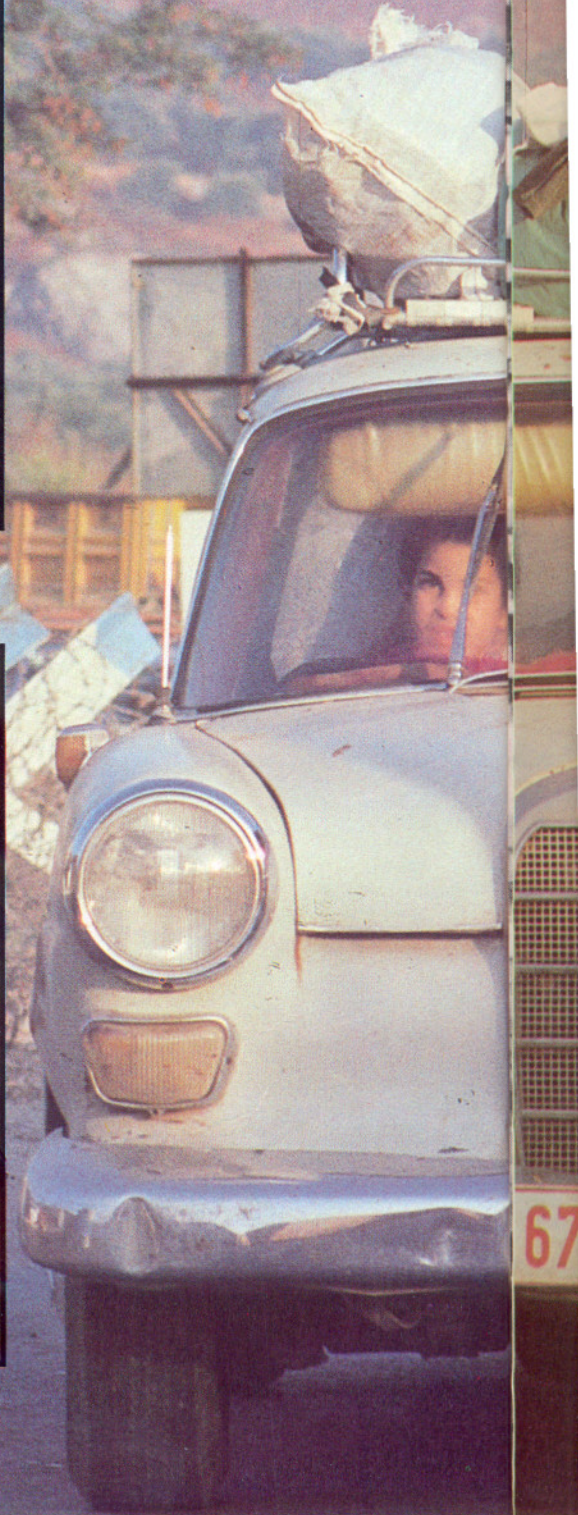
Siden Kp B liker å kalle seg NORBATTs fjell-gjeiter, så vil vel Kp A få tilnavnet CP-kompaniet. Med både 4-24 CP, 4-25 CP og 4-26 CP er tropp 1, Kaukaba suveren på dette feltet.

På vakt ved mitr'en i CP-huset, 4-25. I bakgrunnen står stablen med innleverte våpen.

"Taskara, please!" Høflig, men bestemt i 4-26 CP

Libanesere og alkohol er ofte en uheldig kombinasjon, særlig når libaneseren er en bevæpnet DFF-soldat, og han har kommet for å lage kvalme ved én av de norske CP'ene. Stedet er 4-26 CP og DFF-Toma har nettopp blitt nektet adgang til Kaukaba med sin M-16. Han sperrer veien opp til Kaukaba med bilen sin og går i stilling. "Jeg skal kalle inn forsterkninger", skriker Toma samtidig som han vifter med våpenet. Etter en times forhandling og omdirigering av trafikken, bestemmer han seg for å returnere til Saqi samtidig som han skyter

noen automatsalver ut av bilvinduet. Arbeidsdagen fortsetter ved 4-26 CP. Som et middel for å håndheve kontrollen over AD har NORBATT 16 Check Points, hvorav 11 er betjent til vanlig. Det er en monoton tjeneste å være CP-mannskap; vinke fram biler, hilse, "taskara please", hilse igjen og vinke fram neste bil. Høflig, men bestemt, alltid høflig, men bestemt. To IDF PPK'er kjører inn 4-25 CP. Vognkommandøren i den bakerste PPK'en ser at NORBATT har lagt ny asfalt på den ene filen. Vognen setter i full hastighet og spinner gjennom filen slik at asfalt-bitene fyker i alle retninger. Under kevlar-hjelmen glinser det i hvite tenner. 4-10 CP i Kp B er i høyeste grad provisorisk. Da det en dag ble bygget en vei fra

Ferdiss til Ain Jerfa måtte NORBATT sette en utrangert M-113 og noen kråkeføtter der. Et par hundre meter nedenfor 4-10 finner vi Ferdiss, og i Ferdiss bor det noen brødre hvis etternavn begynner på "S". Automatsalvene smeller over 4-10 CP. Soldatene er ikke et øyeblikk i tvil om hvem det er som skyter. Ganske riktig: noen minutter senere kommer én av brødrene kjørende. I baksetet har han en AK-47, fortsatt rykende varm. "Me? shoot? ...well, maybe a few shots".

Tirsdag er det markedsdag nedenfor 4-25. Det som til vanlig bare er noen forlatte bygninger og masse søppel, er på tirsdag morgen full av folk som kjøper, selger, slakter geiter eller bare går rundt og skravler. Det er en fin dag, også for DFF. De leverer villig fra seg våpnene i 4-25. AK-47, M-16 og en og annen revolver. På veggene i CP-huset henger bilder av de verste bråkmakerene fra GSS. En gang gikk følgende melding på radioen: "én zulu, én zuluinne og to zulubarn inn Saqi, over"

سكان محليين

'Jalla', 'rekap-bagasje'; vi nordmenn er altfor flinke til å prate negativt om lokalbefolkningen uten å tenke på at det er nettopp dem vi er her for å beskytte. Med en litt mer åpen innstilling merker du fort at området er spekket med interessante tradisjoner og svært gode fotomotiver!

På markedsplassen går disse to eldre druserne og handler matvarer. Tradisjonelt kler druserne seg i svarte klær og bruker et hvitt hodeplagg. Kanskje vil disse mennene aldri få vite hva de har trodd på i hele livet sitt, for drusernes lære er hemmelig for de fleste av utøverne.

At familiesamholdet er viktig lærer man i ung alder. Det er helt vanlig at ungene bærer rundt på sine mindre søsken dag ut og dag inn. Da to soldater fra Blat var i Hasbaiya for å overlevere 650 dollar til de etterlatte etter Litani-drapene (se side 14) satt denne ungjenta nyskjerrig utenfor.

'Gutta på hjørnet'. En flaske pepsi hører selvsagt med ("taste of the new generation")

EKSAMEN I SAQI

At en eksamen i Libanon ikke er slik som vi kjenner den fra Norge, fikk NORBATT erfare i høst. I løpet av 17 dager stod bataljonen som ansvarlig for sikkerheten da 4500 elever skulle ta avgangseksamen.

Allerede da tredobbelt kveilehinder ble satt opp, begynte observante soldater å ane uråd. Snart lignet Saqi barneskole mer på en israelsk grensepost enn noe annet. Årsaken til feltarbeidet var enkelt og greit at ved en tidligere eksamen var det blitt funnet en bilbombe, elever og foreldre har forsøkt å true frem bedre karakterer. Sist, men ikke

minst; DFF har forsøkt å overta hele showet. Eksamensdagene kom og eksamensdagene gikk. Spesial-flight'ene fra Italair brakte og returnerte eksamenspapirene til Beirut hver dag. Alle elevene ble sjekket med metall-detektor og kroppsvisitert. Hundetroppens søte, små schæfere lå klare til å sette tennene i første og beste bråkma-

ker* Ingen våpen ble funnet, kun hundrevis av jukselapper. De mannlige og kvinnelige deltagerne i *body-searchen* konstanterte fort én ting; libanesisk ungdom er ikke alltid like nøye med den personlige hygien slik som vask av armhuler, føtter, etc.

*I mangel på bråkmakere tok "Atrof" isteden en jafs av ass S-3 og sin hundefører.

DET SKJER ALLT

Velkomstclashene i juni var i stor grad konsentrert om NORBATTs største by, Chebaa. Med sine 15.000 innbyggere, en liten, men aktiv GSS-klikk og en mouchtar som ønsker IDF/GSS/ DFF sendt et visst sted, har de 37 soldatene i *Chebaa Group* nok av ting å ta seg til.

Scenen var som hentet ut av en krigsfilm. GSS-folkene har gruppert ut foran 4-7A CP med håndvåpen og RPG-7. Den israelske obersten står nonchalant i bakgrunnen sammen med et 30-talls IDF/DFF-soldater. Så sikre var de på at de skulle kunne dumpe hele CP'en ned i Hebbarie-dalen at de hadde tatt med seg et film-team fra 'Middle East Television' for å filme begivenheten. Kaptein Westgaard dukker opp. På kontordøren hans står det enkelt og greit 'Sjef Chebaa'. Etter en kort, men hektisk meningsutveksling med den israelske obersten er situasjonen avvæpnet. Filmteamet som senere på dagen kommer tuslende til 4-7 HQ for å få vite hva som foregår, får bare høre: "skjer? her skjer da ingen verdens ting!"

Sporlysen fyker over PPK'en. Den rygges ned i slukta. Lyskasteren peker feil vei. Bakluken åpnes og den sårede lempes inn. Etter nattøvelsen samles troppen på taket for debrief. "...du gjorde det helt feil!", "...og jeg som trodde dere lå der!" Det legges ikke fingrene imellom når Chebaa-troppen holder debrief. Iløpet av to hektiske dager i juni holdt troppen fire debriefer. IDF er ikke noe særlig glad i Chebaa. Ikke bare prater den vel 90 år gamle mouchtaren dem midt imot, men PPK'ene deres er for

brede til å komme seg gjennom smuget nede i byen. Siviladministrasjonen finner så ut at de skal bygge en vei rundt byen. En mann som protesterer på at veien skal gå rett over jorden hans, får seg en omgang juling. Det er forresten ikke den første veien israelerne står bak; fra balkongen i HQ kan soldatene sitte med sine kaffekopper og se på IDF på vei inn invasjonsveien til Øst-dalen. Tailepatruljen i P-4'en konstanterer fort at israelerne er i godt humør i dag. De smiler, passer på ikke å peke på NORBATT-soldatene med våpnene, legger røykteppe og oppfører seg usedvanlig hyggelige. Årsak: etter tre års verneplikt har de kun én måned igjen. Fullt så hyggelig var ikke IDF-soldaten i PV-61 som ville demonstrere sine skyteferdigheter; hans skøt en *firing close* på utedoen ved 4-7B CP. Da gikk det noen dager før nordmennene torte å ta doen i bruk igjen.

En kraftig detonasjon vekker opp Chebaa. I løpet av minutter er HQ et eneste stort kaos. Sårede gråter, sivilistene skravler i munn på hverandre og sanitetspersonellet syr åpne sår. Busk-patruljen kommer svette inn døren, og soldatene forsøker å hjelpe til så godt de kan. Etter kort tid er situasjonen under kontroll; det var sannsynligvis en gassulykke, fem skadede -ingen med

fare for livet. Folk vet godt hvor det er hjelp å få. Chebaa troppen trådte også til den natten GSS-agenten falt ned fra hustaket. Førstehjelp blir gitt, og mannen ble evakuert. Typisk nok ble ambulansen nektet å passere DFF 61. Det er forresten utrolig hva et fall på 20 meter kan gjøre med et GSS-medlem; han ble i ettertid NORBATT-vennlig! I september ble han og syv andre GSS-medlemmer suspendert fra organisasjonen. En av de påfølgende kveldene iverksetter gruppen en 'søksoperasjon' i Hebbarie-dalen. De står og skyter automatsalver, kaster håndgranater og har det 'kjempegøy'. Fullt så 'gøy' er det ikke for tailepatruljen. Etter den første firing *close*-en kaster de seg ned i tide før steinspruten står rundt dem fra den andre salven.

"Dette er 4-7C OP, bulldozeren har nå kjørt inn *gate'en* med følge av en comcar" Så er det på'n igjen! Bulldozeren som har begynt å grave ut masse, skal stanses. NORBATT-soldatene stiller seg på linje foran maskinen. Ghaneserne fra FMR nekter å delta. Nesten-clashen blir løst ved at meldingen endelig kommer fra Naqoura; IDF har faktisk tillatelse til å hente ut masse fra området. Som sagt; det skjer alltid noe i Chebaa.

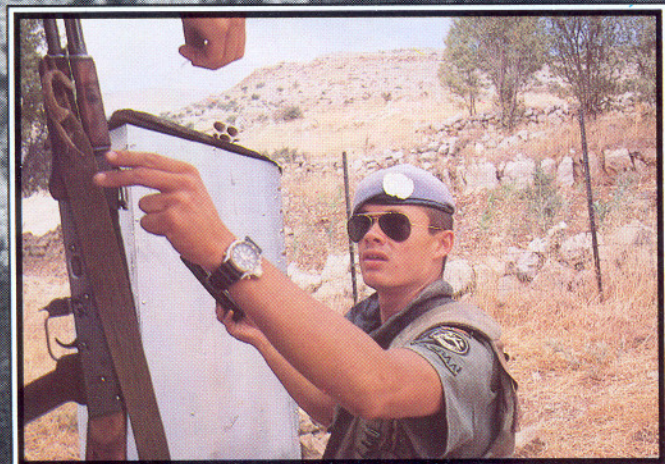
L TID NOE I CHEBAA

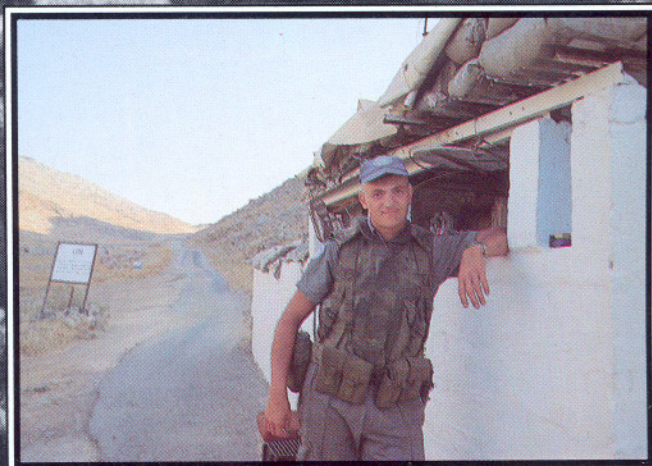
Planlegging av nattens øvelse på invasjonsveien

Coca cola-diplomati under tailing av IDF inn mot Østdalen

Oppbevaring av våpen i 4-7 C

Lange timer på 'NORBATTs styggeste CP', 4-8 B

HAN VIL JO BERRE LEIKA...

B-Hero er glad i fotografer

En bråkmaker har stilt seg rett foran inngangen til eksamenslokalet og nekter å flytte seg. Hva gjør man da? Vekker Atrof såklart!

Du kan peke på en libaneser med AG3, og han vil bare le av deg. Henter du derimot én av hundetroppens søte, små schæfere så skal du få se en person som får det travelt. Mannen foran eksamenslokalet kommer plutselig på at "han har noe han skal ha gjort".

Dersom man engang vil ønske å finne fram til NORBATTs varemerke, noe som skiller oss ut fra de andre BATT'ene, så må det bli noe tilsvarende; ambush-patroljen nedlesset med utstyr, på vei ut til punktet. Fremst går schæferen fulgt av hundens beste venn: hundeføreren. Du burde ikke komme til hundetroppens HQ og si at "en hund er en

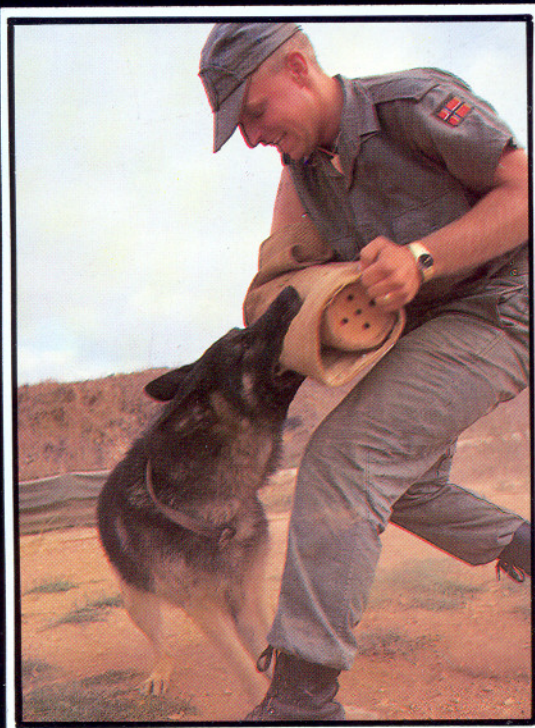
hund". Hos *Dog* har hundene sine egne gauper, en egen kirkegård og ikke minst; hver hund har sin egen personlighet. Atrof er psykopat og knurrer selv når han skal få mat. Bodo, som ble avlivet tidligere i år, nektet konsekvent å forlate transportkassen når han først hadde krøpet inn. I-lobo er gammel og snill og forsvant nesten med strømmen i Litani-elven. Da det skulle være fest hos "Dog" så var "tisper med løpetid hjertelig velkommen". Si meg gutter, lærte dere virkelig ikke på hundeskolen i Drøbak at det er dere som skal påvirke hunden og ikke omvendt?

Minnelund over hundene som endte sine dager i Libanon.

Også hundeføreren må gjennom hinderløypa på 4-8

Og leike gjør de, både i tide og utide. Her fra demo i 4-8

Hund med hundefører på Alfa-2-Lima, Litani

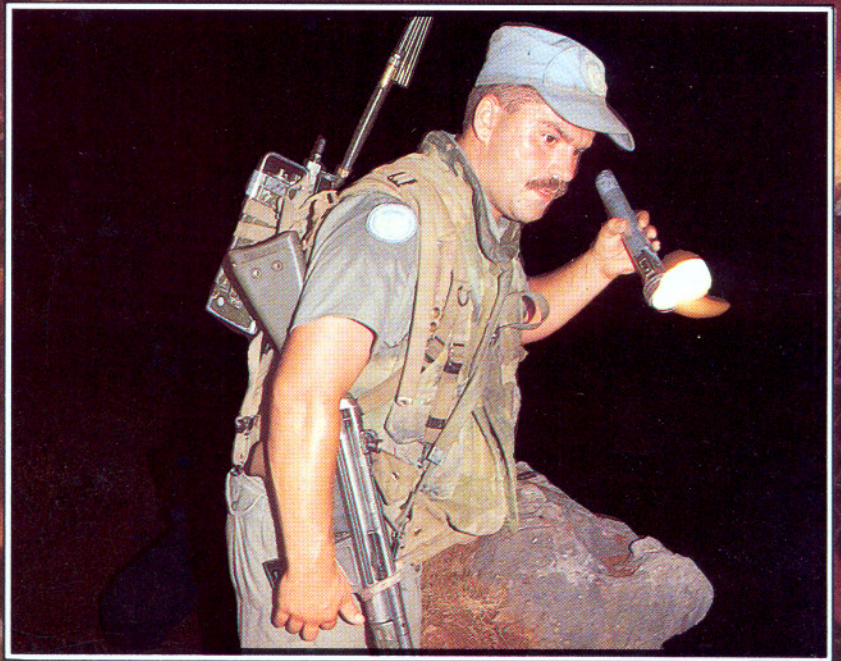
AMBUSH

Hindre infiltrasjon fra nord mot sør. Lettere sagt enn gjort? Til tross for at det alltid finnes smuttehull, så er det nok flere AE som velger å gå rundt NORBATT enn gjennom.

Etter fem måneder i NORBATT så er dette rutine: sjokk og CS henges på GRU'en, lysrakettene legges i lommen, "hvem tar samband?", "hvilke av nattkikkertene virker?" Briefen er også ren rutine; "...AP2..., hvis sårede...kallesignal...to røde lys.." De fire soldatene kjenner nesten hver stein bort til "Ambush Punkt 2". Allikevel går de nesten overdrevet sakte bortover og stanser med jevne mellomrom. Nattkikkert frem. Ingenting å se. Nye 100 meter. Ny stans. 100 meter til. På punktet går alt like rutinert og lydløst. Én sikrer, én

sitter med nattkikkerten og to ruller ut soveposen. Så bytter de om, og *busken* som det heter på NORBATT-sjargong, er på plass. Nesten 38.000 arbeidstimer har NORBATT brukt på *busk* i kontingent XXVII. Det er en høy pris å betale for å kunne stanse en håndfull AE på vei mot sør. Ser du derimot på de problemene som vestre AO har hatt de siste månedene, så ser du prisen de må betale nettopp fordi de ikke går *busk*.

Retur til 4-11A lagsleir

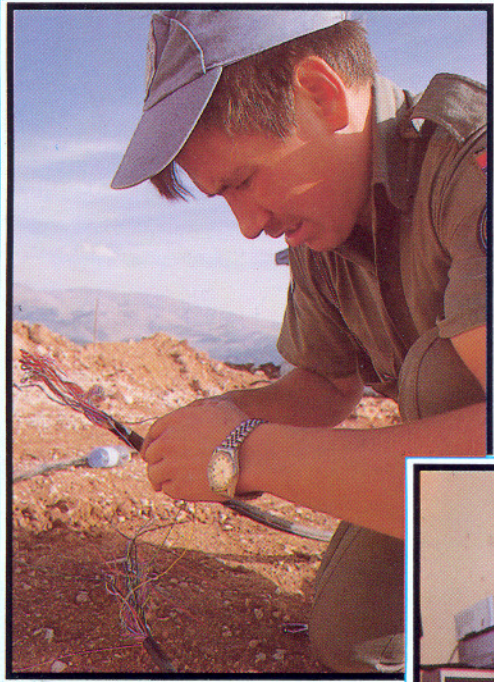

"Busken" fra 4-6 blir kalt inn for å bistå ved en medevac-øvelse

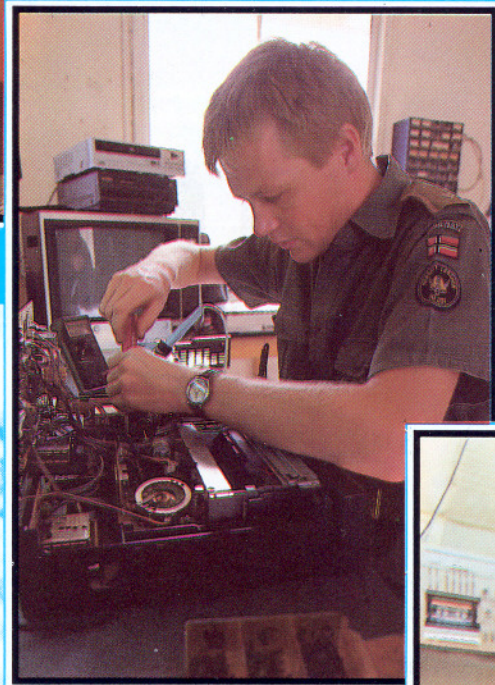

*Sett gjennom sin egen nattkikkert;
Mek's ambush-patrulje ved på vei ned mot Bouhroz*

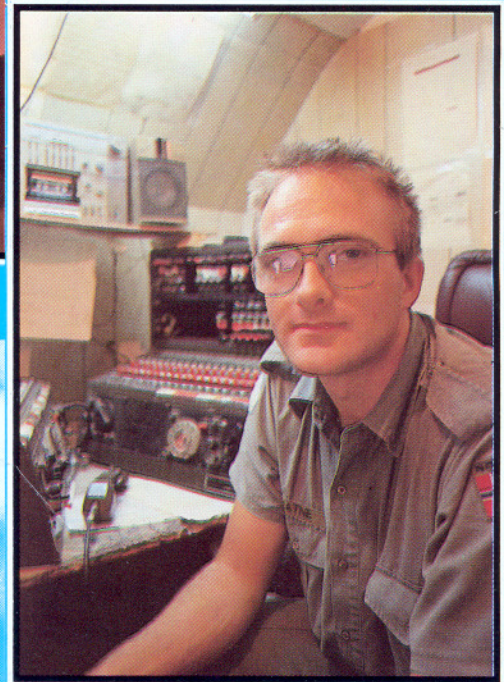
EN SAMBANDSTROPP I U

På Falkehøyden har den svenske grave-maskinen kappet telefonkabelen.....

Ellefsen skrur og "mekker" på en defekt videospiller

Mannen vi alle kjenner, men ikke vet hvor sitter; den 'gamle' BN-veksleren.

Sambandstroppen har vært sambandstroppen seg lik helt siden 1978, men under kontingent XXVII har ting begynt å skje

Bleke brystkasser blir plutselig utsatt for direkte sollys når sambandstroppens radio-operatører, vekslerbetjener og sambandsreparatører må fullføre sine egne forlegninger på Falkehøyden. Gulv støpes, vinduer installeres og skillevegger monteres. Arbeidsbelastningen er plutselig blitt fordoblet og de siste fem ukene har de kun hatt én søndag fri.

Som i en dårlig jakthistorie kjører Mercedesen fram og tilbake på Saqimyra med en haglepipe pekende ut av vinduet. En trost sitter intetanende på telefonledningen. Jegeren legger an og trekker av. Samtidig som trosten faller til bakken oppdager

veksler i Blat at telefonen er død. Et par hagl var nok til å skaffe linjelaget arbeide for resten av dagen. På 4-14 platået er det "noen" som fra tid til annen stjeler metervis av telefonkabelen til Chebaa, "kjekt-å-ha-mentaliteten", kanskje!

"Er du klar over at sambandet vi bruker her nede stammer fra tiden like etter 2. verdenskrig", sier troppsjefen, kaptein Solheim og vifter med en matpakke-stor Motorola. "Dersom vi heller innfører semi-militært sambandsmateriele vil for eksempel hver busk-patrulje kun behøve ha en slik hengende i beltet". Med den hastigheten UNIFIL-systemet arbeider vil det fort-

satt gå flere kontingenter før sambandet i NORBATT kan ta et slikt generasjons-hopp.

I Saqi, i et lite buet rom med et dusin bilder av lett-kledde damer på veggen, er det bataljonsveksler holder til. Rushet er etter morgenbriefen klokken 8 og klokken 11 ("jeg må rekke det før lunsj"). U høflige personer blir koblet tilbake til sin egen linje hvor de kan bli stående i timesvis. Med innføring av automatveksler er det ikke lenge før veksleren i Saqi kan ta ned bildene fra veggen og si: "ferdig, ferdig!"